

MEGNYITÓ BESZÉDE

Tisztelt Várostörténeti Konferencia!
Tisztelt Vendégeink!

Budapest Főváros Tanácsa és fővárosunk lakossága nevében szeretettel és nagyra-becsüléssel köszöntöm a Nemzetközi Várostörténeti Konferencia résztvevőit. Megtisztelés számunkra és különös örömünkre szolgál, hogy Budapest történetének néhány kiemelkedően fontos témáját ilyen tekintélyes résztvevőkből álló nemzetközi tanácskozás tárgyalja meg.

A konferencia tanácskozása arra az időre esik, amikor fővárosunk életének egyik legjelentősebb évfordulóját ünnepeljük. Száz évvel ezelőtt egyesült Pest, Buda és Óbuda, a három addig különálló város, és országunk fővárosa lett. Az elmúlt száz év alatt Budapest egy közepes szintű városból kétmillióos világvárossá fejlődött. A város fejlődése különösen az utolsó negyedszázadban, felszabadulásunk után pártunk és kormányunk nagymértékű gondoskodása alapján a budapesti dolgozók százezreinek munkája eredményeként gyorsult meg. Erről az évről-évre bekövetkező fejlődésről mindenki meggyőződhet, aki megtekinti az új alkotásokat és azokat a nagyszabású építkezéseket, amelyek napról-napra alakítják, gazdagabbá, szebbé teszik városunkat. Városunk lakói szeretik az újat, a fiatal városrészeket, modern alul- és felüljárókat, a korszerű, kényelmes lakásokat és mindazt, amit századunk és országunk technikai fejlettsége megvalósíthatóvá tesz számunkra.

Budapest azonban nevezetes arról is, hogy lakói olyan lokálpatrióták, akik szenvedélyesen szeretik, óvják és ápolják a múlt hagyományait, amelyek az előrehaladásért, a városiakok életének szebbé tételéért folytatott erőfeszítésekre, a városépítő munka, az alkotni tudó ember szüntelenül új teremtő erejére emlékeztetnek bennünket. Ezek az emlékek népünk kulturájának olyan maradandó kincsei, amelyek bensőségesebbé teszik városunk hangulatát és megszépítik külső képét.

Az elért nagymértékű fejlődés mellett azonban még igen sok megoldásra váró gondunk és feladatunk van. Elég, ha utalok a lakásellátással, a közlekedéssel, az egészségügyi ellátással és a környezeti ártalmakkal kapcsolatos gondjainkra. De mi bizakodással tekintünk a jövőbe, mert bizonyosak vagyunk abban, hogy országunk egyre gyarapodó anyagi és szellemi erőforrásai alapján pártunk és kormányunk továbbra is kiemelt figyelmet fordít a főváros fejlődésére, és biztosítani fogja számunkra a dinamikus fejlődés feltételeit.

A centenáriumi alkalmából a fővárosi üzemek, intézmények, intézetek, szövetkezetek kollektívái, de ezen túlmenően a budapestiek tízezrei anyagiakkal, társadalmi munkával, konkrét vállalásokkal, várostörténeti kutatással, a városról és a városhoz szóló új irodalmi, zenei és képzőművészeti alkotásokkal járulnak hozzá a főváros gazdagításához, szépiítéséhez, igen sok gyermekintézmény tervén felüli megvalósításához. Ezzel a centenáriumi méltó, munkával és új alkotásokkal való megünnepléséhez.

Pest, Buda és Óbuda egyesítésének centenáriuma azonban nemcsak városunk lakóinak ünnepe. Az évfordulóról velünk együtt emlékezik meg az egész ország, szemléltetően mutatva ezzel azt, hogy Budapestet az ország népe magáénak vallja. A centenáriumi ünnepsorozat egyik legfontosabb eredménye az volt, hogy a főváros és a megyék kapcsolata még szorosabbá, elmélyültebbé vált. Budapest és a vidék közelebb került egymáshoz, folytatva és erősítve ezzel a történelem során kialakult, országunk fejlődését szolgáló hagyományokat, a munkás-paraszti szövetség erősítését.

Az Önök tanácskozását ünnepsorozatunk egyik kiemelkedő jelentőségű eseményének tartjuk. Bizonyosak vagyunk abban, hogy a konferencia munkája hozzásegít bennünket városunk történetének jobb megismeréséhez, és további ösztönzést fog adni a várostörténeti kutatás fejlődéséhez és eredményeinek fokozásához. A Fővárosi Tanács, Budapest lakossága és a magam nevében is eredményes, jó munkát kívánok a konferencia valamennyi bel- és külföldi résztvevőjének, és tudományos sikerekben gazdag munkát a konferenciának.

ERDEY-GRUZ TIBOR,

a Magyar Tudományos Akadémia elnökének megnyitó beszéde

Tisztelt Elvtársak!

A Magyar Tudományos Akadémia nevében köszöntöm a konferenciát, amely a várostörténeti kérdésekről szólva bizonyos mértékben befejezi és megkoronázza Pest, Buda és Óbuda egyesítésének száz éves évfordulója alkalmából rendezett ünnepségeket. Az Akadémia nagy fontosságot tulajdonít annak, hogy ezen befejező aktusok között szerepet kapott a várostörténet kérdéseinek a megvitatása.

A történet vizsgálata, a történelemből levonható tanulságoknak a megvitatása nagy jelentőségű. Nemcsak azért, mert megtanuljuk belőle azt, hogy multunkban mi minden történt, megtanuljuk multunk haladó hagyományainak becsülését, megtanuljuk azt, annak a megismerését, hogy hazánk és városunk mivel járult hozzá az emberiség fejlődéséhez, megtanuljuk azt, hogy meghajtsuk zászlóinkat a mult nagy férfiai és női előtt, hanem nagy jelentőségű azért is, mert a történelemből nagyon sok tanulságot vonhatunk le jelenlegi cselekedeteinkre, jövő terveinkre vonatkozólag, amit felhasználhatunk a szocializmus további építése érdekében.

Azért nagy jelentőségű, hogy ezen a konferencián nyilván bírálni fogják az eddigi eredményeket, meg fogják bírálni a történettudományi kutatásoknak az eddigi eredményeit, marxista véleményt fognak kialakítani multunkra vonatkozóan, és mindezt fel fogják használni a konferencián résztvevő szakemberek jelenlegi tevékenységükben, s a jövő alakításában is.